

groepsnummer: _____

groepsnaam: _____

aantal personen: _____

begintijd: _____

maximale eindtijd: _____

RSW hike 2013

Expeditie Prehistorie

Route Linksom

Eerste post: Post 1

Namens het Hiketeam,

Wij hopen dat jullie veel plezier aan deze hike hebben,
we hebben er met veel plezier een hoop tijd in gestoken om
deze route te maken.

Wij wensen jullie nog erg veel succes tijdens deze hike,
met het opruimen en de uitslag!

Frank Dentz - Scoutsteam Regio ZON

Joost Vermeulen - Scoutsteam Regio ZON

Jeroen Hulsman - Welpenteam Regio ZON

Routeboek RSW hike 2013

Versie 1

Uitwerking technieken: Frank, Joost en Jeroen

Teksten en plaatjes: internet en creative inspiraties

foto's: Frank

Datum opname: 24 februari 2013

Oplage: 32 hikeboekjes

© **Scoutsteam 2013**

Voorwoord

Nu Klaartje, Lida, Annet en Fleur spoorloos zijn en Herman en Nico dit hikeboekje hebben gevonden, is het nu de taak voor jullie dat Herman en Nico bij hun familie terugkomen. Als jullie alle prehistorische hiketechnieken beheersen komen Herman en Nico weer terug bij hun familie.

Volg de aanwijzingen goed op, als je niet meer weet waar je bent, ga dan naar een punt terug waarvan je zeker wist dat je goed zat (de laatste post bijvoorbeeld) en als je het echt niet meer weet, raadpleeg dan de noodenvelop. Maar let op! Als je de noodenvelop ongeschonden inlevert krijg je extra punten!

Pas goed op onderweg, zorg goed voor elkaar en voor jezelf.

Vergeet niet mee te nemen:

lege wc-rol, kompas, kaarthoekmeter, pen, schaar, lijm, plakband, mok en lunchpakket.

Succes namens de tochtleiding!

Regeltjes van het hiketeam:

- loop altijd met je groepje bij elkaar
- zorg goed voor de natuur
- bezorg geen overlast

IJstijd

Route Linksom

Post 0 naar Post 1

Het vervelende van een ijstijd is dat er zoveel sneeuw ligt. Bijna alles heeft dan dezelfde kleur... Wit! Volg de foto's naar de volgende post.

Bergbeklimming

In de prehistorie was het landschap erg ruig. De route naar de volgende post loopt over grillige bergen.

Probeer de lijn te volgen!

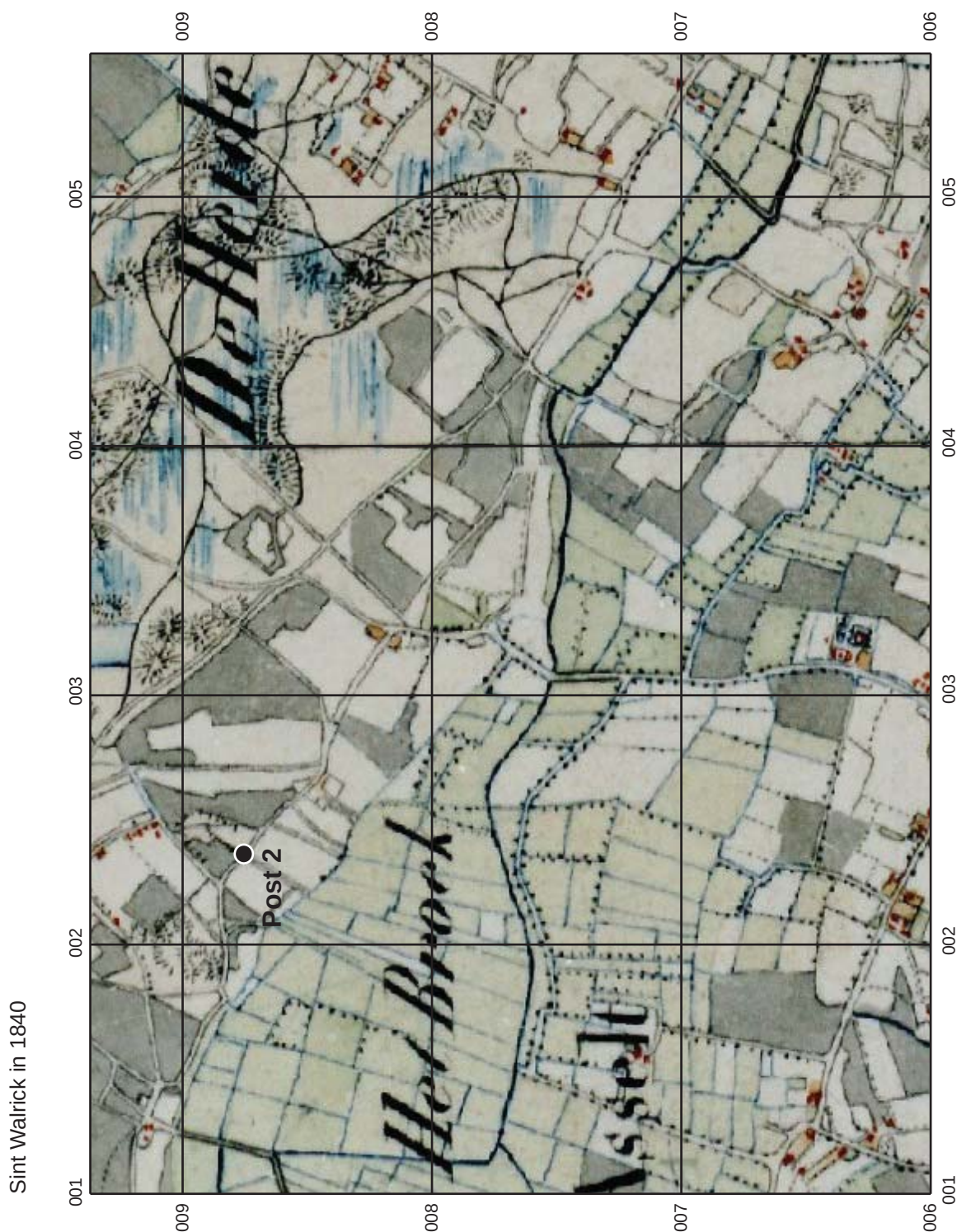

Kaart uit de toekomst

Eindelijk verlost van die primitieve prehistorie! Zomaar een echte kaart uit de verre toekomst. Dat maakt het kaartlezen een stuk makkelijker! De volgende post bevindt zich op coördinaten:

x 003.40

y 008.40

Houtskooltekening

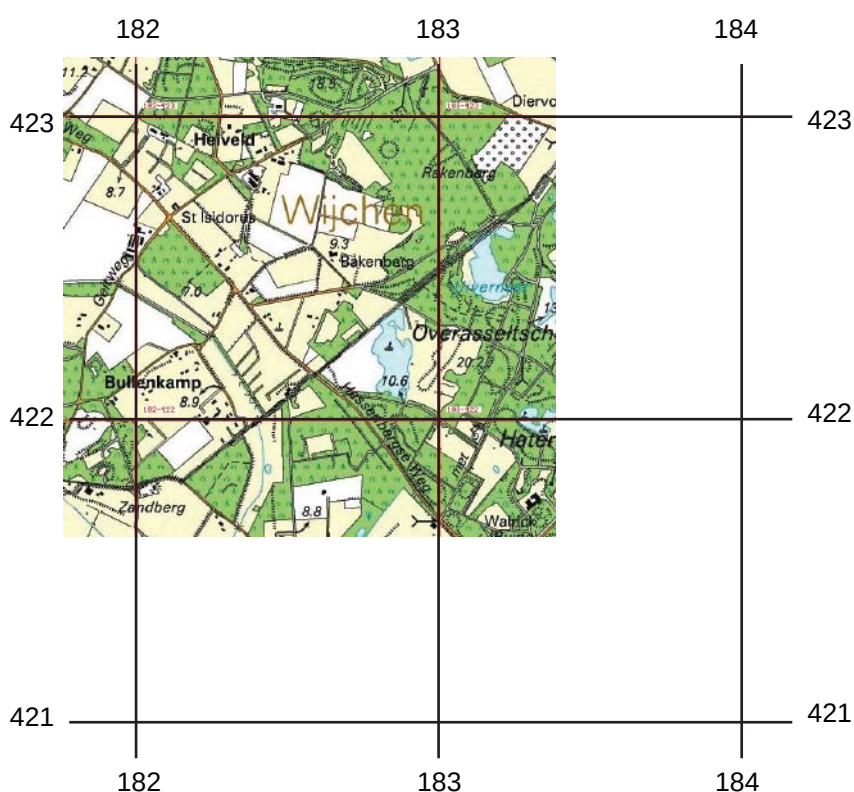
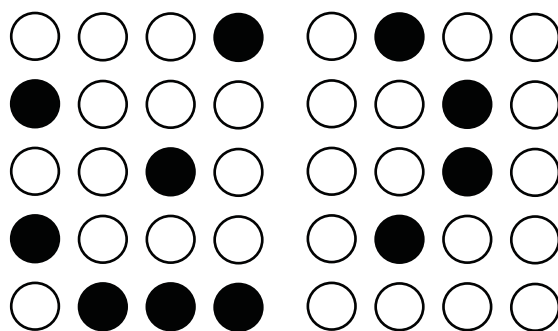
Op een stuk hout is deze tekening aangetroffen. Het lijkt wel een soort stripkaart. Kan jij hem lezen?

Zwart/wit coördinaat

Zoals de meeste mensen weten, had de prehistorische mens niet dezelfde cijfers als wij nu. Als hij een getal wilde opschrijven legde hij een rijtje van 4 stenen neer. Deze stenen vormen samen dan het getal. Hoe werkt deze methode? Elk van de stenen staat voor een cijfer (van rechts naar links) 8, 4, 2 of 1. Als de steen zwart is moet je dat cijfer optellen. Als de steen wit is, mag je die overslaan.

Voorbeeld: 8 4 2 1
 Voorbeeld: ○ ● ○ ● is gelijk aan 5, omdat de steen van 4 en de steen van 1 zwart zijn. En zo is ● ○ ● ● gelijk aan 11, want de zwarte stenen 8, 2 en 1 zijn bij elkaar opgeteld 11.

Draai-er-ommie

Plak hier de tweede strip	Plak hier de derde strip	
A no		H sT
	na ord	
G eT		aR oo
1	2	3

Wanneer de prehistorische mens een geheim bericht wilde versturen, maakte hij een Draai-er-ommie. Dit is een heel lang blad met hier en daar een letter. Dit bericht was alleen leesbaar als iemand een stok of ronde steen met de juiste dikte had, dan kon hij de draai-er-ommie er omheen draaien en kwamen de letters in de juiste volgorde te staan.

Rotstekening

Route Rechtsom
Post 5 naar Post 6

Ook in de prehistorie maakten de mensen al routebeschrijvingen, op deze rotstekening wordt met richtingen en afstanden uitgelegd hoe je bij het volgende jachtgebied moet komen.

11 April 1724

Eindelijk na maanden te vergeefs zoeken heb ik het idee dat ik weer op het goede spoor zit, vanaf deze heuveltop heb ik goed uitzicht over de omgeving en heb ik weer een nieuw spoor gevonden.

Eerst maar eens voorzichtig afdalen in oostzuidoostelijke richting. Het is een vreemde omgeving, veel verschillende bomen en meertjes, een zeldzaam stuk woeste grond. Na deze volle dag sla ik onder aan de heuvel mijn kamp op en kijk ik de volgende dag wel hoe het verder moet gaan.

12 April 1724

Bij daglicht ziet de plek waar ik mijn kamp heb opgeslagen er heel anders uit. Een brede laan waar een steeg op uitkomt en als ik me niet vergis kan ik in de verte een parkje zien.

Ik besluit links af te gaan, maar na 700 meter kan ik geen spoor meer vinden. Ik vermoed dat het te maken heeft met de kaas geur en de koeien die bij de boerderij horen, dus ik besluit om terug te lopen naar mijn kamplocatie. Zo, dat was een hele trip voor niets.

Ik ga nu rechtdoor over de grote laan, ik blijf wel aan de rechterkant lopen want ik werd bijna aangereden door een paard en wagen. Na een grote bocht ga ik maar een stukje bosgrond zoeken om te ontspannen.

13 April 1724

Na de bijna aanvaring met paard en wagen besluit ik voor wat extra veiligheid te zorgen en de grote laan te verlaten. De grote paddenstoel die hier in de berm staat laat ik maar staan, want die zal ongetwijfeld zwaar op de maag liggen.

Het spoor leidt mij echter naar een nog gevaarlijkere plek. Ik ga namelijk in de richting van beren, ik kan ze op 3 km afstand al horen brullen! Met elke stap wordt het geluid harder, dus ik besluit om maar even te wachten bij het ven.

Na de lunch besluit ik om de beren voor me te laten liggen en langs de met laaghangende takken en muggen omringde vennen mijn weg in zuidelijke richting te vervolgen, totdat ik bruut tot stilstand kom.

14 April 1724

Eindelijk is de dag weer aangebroken en kan ik zien waar ik mijn hoofd tegen gestoten heb. Een omheining! Geen idee wat dat op deze woeste gronden moet. Maar ik moet nu kiezen of ik links- of rechtsaf ga. Ik besluit dat ik maar wat geluk moet proberen en gooi een muntje op. Kop is links, munt is rechts. Mijn hart klopt in me in de keel! En het is..... munt.

Ik volg het pad, wat tot mijn verbazing best goed beloopbaar is. Links komt een dorpje te voorschijn met allerlei hutjes. Wanneer ik dichterbij kom blijkt dit dorp verlaten te zijn. Alle zijpaden laat ik voor wat ze zijn. Ik stap over een dun boomstammetje heen wat over het pad ligt en passeer nog meer smalle paadjes, maar ik waag de gok niet en loop door tot een mooie grote T-kruising. Ik besluit hier de nacht door te brengen.

15 April 1724

Een nieuwe dag en ik voel dat ik nu wel heel dicht bij mijn eind bestemming ben.

Links op de T-kruising zie ik een groot gebouw staan. Ik klop aan, maar niemand doet open. Tegenover het gebouw zie ik wel mensen lopen. Ik ga op die mensen af en vraag of zij mij kunnen helpen met mijn missie.

Welkom terug op de centrale post!
We wensen jullie veel succes met het afbreken!

Hieronder kan je tips, advies, leuke verhalen of klachten opschrijven die je tegen bent gekomen tijdens de RSW Hike, we kunnen dan volgend jaar rekening houden met jullie feedback.

Tot volgend jaar!

